

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**D. Petri Chrysologi Archiepiscopi Ravennatis, viri
eruditissimi atque sanctissimi, Sermones In Evangelia De
Dominicis & festis aliquot solemnioribus totius anni,
insignes & peruetusti**

Petrus <Chrysologus>

Lvgdvni, 1623

De eodem, Sermo CXLVIII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50232](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-50232)

imaginem, & similitudinē nostram. Perfecta deuotio hoc debet imagini, quod debet & Regi. Si de cælo sumpsisset Angelum, nihilominus inuisibilis haberetur, si de terra minus homine, & diuinitatis esset iniuria, & deiecisset hominem, non leuasset. Nemo ergo charissimi, Dei credat iniuriam, si Deus ad homines per hominem venit, & assumpsit ex nobis, vt videretur à nobis, qui viuit, & regnat Deus nunc, & per omnia secula seculorum. Amen.

De eodem, Sermo CXLVIII.

Hodie fratres, hesternum debemus redhibere sermonem: hodie dominicę natiuitatis lætitiā debemus iterare, quando concipit Virgo, Virgo parit, manet Virgo: non est consuetudo, sed signum: non est ratio, sed virtus: auctor est, non natura: non est commune, sed solum: diuinum est, non humanum. Cesset ergo inanis Philosophiæ labor, nasci Christum non fuit necessitas, sed potestas: fuit honor, iniuria non fuit: sacramentum pietatis fuit, deitatis non fuit detrimentum: fuit reparatio salutis humanæ, imminutio substantiæ non fuit hoc diuinæ. Qui non nascendo ex intacto limo fecit hominem, nascendo ipse hominem de corpore fecit intacto: manus quæ in nostrum plasina lutum dignanter assumpsit, ad reparationem nostram dignanter assumpsit & carnem. Ergo quod creator in creatura sua, quod Deus inuenitur in carne, creaturæ honor est, non est creatoris iniuria. Sed hoc contumeliam credit, qui credit lutum preciosius esse quam carnem. Fortasse pœnitet de luti iniuria in honorem carnis, in hominis gloriam se mutatum? Homo quare tibi tam vilis es, qui tam preciosus es Deo? Quare sic honoratus à Deo te ipsum taliter inhonoras? Quare quæris,
vnde

vnde factus sis, & ad quid factus sis, non requiris? Nonne tota ista quam vides tibi facta est mundi domus? Tibi infusa lux circumfusas remouet tenebras, tibi est temperata nox, tibi dimensus est dies, tibi cœlum, solis, lunæ, stellarum vario fulgore radiatum est: tibi terra floribus, nemoribus, fructibus est depicta: tibi creata est in aëre, in campis, in aqua speciosa cōtinens mirabilis animantium multitudo, ne gaudiū noui sæculi tristis solitudo confunderet. Hinc est, quod fecit te esse de terra, vt esses tu dominus terrenorum, & esses ipsis in ipsius substantiæ communionē communis: nec tamen te terrenum terrestribus sic æquauit, vt non etiam cœlestibus animatum te cœlitus exæquaret, & vt esset tibi cum Deo ratio communis, corpus commune cum iumentis, dedit tibi animam de cœlo, dedit tibi corpus de terra, vt in te nexa cœli, terræque concordia seruaretur. Adhuc tamen quid adiiciat ad honorem tuum tuus creator excogitat: in te imaginem suam ponit, vt terris inuisibilem conditorem visibilis imago præsentem poneret: & in terrenis dedit tibi vices suas, vt non fraudaretur domini vicario mundi tam larga possessio. Et si ista ita sunt: quare modo putatur iniuria, quando Deus quod per se fecit in te, in se clementer exceptit, & in homine se vere videri voluit, in quo ante imaginario voluit se videri, deditque vt proprietas esset ipse, qui ante vt similitudo esset acceperat? concepit Virgo, Virgo peperit, non te conceptus turbet, partus te non confundat auditus, quando virginitas quicquid est humani pudoris excusat. Aut quæ ibi verecundiæ læsio, vbi ininit Deitas cum amica sibi semper integritate consortium, vbi est interpretes Angelus, fides pronuba, desponsatio castitas, donatio virtus, iudex conscientia,

causa

Gen. I.

causa Deus, conceptus integritas, virginitas partus, virgo mater? Nemo ergo iudicet humano modo quod diuino geritur sacramento, nemo mysterium cœleste discutiat ratione terrena, nemo ex usu tractet nouitatis arcanū, nemo quod singulare est, metiatur exēplo, nemo contumeliā de pietate cōponat, nemo periculū subeat de salute. Certe qui scire desiderat altiora, recurrat ad legē, per legē legis sciētiā quærat: auctoris factū auctoritate cognoscat. Auctoris *Gen. 2.* lex refert, quod Deus hominē propriam creauit ad vitam, quod hominī terram iussu proferre fructus spontanea seruitute, quod bestias, pecudes, armenta, humanā iussu potestati subiacere, non arti, vt homo laboris nescius, doloris ignarus, beatus delicias possideret. Sed omnia hæc ne haberet homo, Angelus, qui inter primos habebatur, inuidit, maluitque in diabolū commutari, ne hominē plenum gloria sic videret. Denique hoc liuore succensus ag- *Gen. 3.* greditur dolis fœminam, virginemque vt vetitum degustaret pomum inducit: inducta Virgo inducit Virginem mox maritum, deiecit vitæ statum, mortis cibum, peccati pabulum, dum ministrat, & ipsa fit totius materia ruinae, quæ facta fuerat ad solatium singulare. Hinc peccatum primum, hinc origo mortis, hinc labor, hinc dolor, hinc gemitus, hinc amara nostræ conditio seruitutis. Namque homo ante dominus omnium in omnium deiectus est seruitutem: & timet omnes qui timebatur ab omnibus: & vix arte valet, qui potestate regnabat. Hinc est fratres, hinc est, quod Christi talis est ordo nascen-
 tis: ad Virginem diabolus venerat, venit Angelus ad Mariam: vt quod malus deiecerat Angelus, bonus Angelus alleuaret. Perfidiā suavit ille, hic fidē: suatori credidit illa, ista credit auctori. Nascitur Chri-
 stus,

stus, vt nascendo corruptam redintegret naturam: infantiam suscepit ille, patitur nutrimenta, percurrit etates, vt vnā perfectam, manentem, quam ipse fecerat, instauraret aetatem: portat hominem, ne iam cadere homo possit: quem terrenum fecerat, fecit esse cœlestem: animatum humano Spiritu, Spiritum viuificat in diuinum, & sic eum totum tollit in Deū, vt in eo quod peccati, quod mortis, quod laboris, quod doloris, quod terræ est, nil relinquat: præstante domino nostro Iesu Christo, qui cum patre viuuit, & regnat in vnitate Spiritus sancti Deus, nunc, & semper, & per immortalia sæcula sæculorum, Amen.

De natiuitate Christi, Sermo CXLIX.

Quem quidam D. Seueriani Episcopi putant, sed falso.

IN aduentu domini & saluatoris nostri, atque in præsentia eius corporali Angeli ducentes choros caelestes euangelizabant pastoribus, dicentes: *Annuncio vobis gaudium magnum, quod erit omni populo.* Ab ipsis ergo sanctis Angelis etiam nos mutuati vocem, annunciamus vobis gaudium magnum. Hodie enim Ecclesia in pace est, & hæretici in ira: hodie Ecclesie nauis in portu est, & hæreticorum furor iacetatur in fluctibus: hodie fratres, pastores Ecclesie in securitate, & hæretici in perturbatione sunt: hodie oues domini in tuto, & lupi insaniunt: hodie vinea domini in abundantia, & operarij iniquitatis in indigentia: hodie populus Christi charissimi, exaltatus est, & inimici veritatis humiliati sunt: hodie dilectissimi Christus in lætitia, & diabolus in luctu: hodie Angeli in exultatione, & daemones in confusione. Et quid plura dicere? Hodie Christus qui